

D&B David și Baias obține o nouă soluție favorabilă în fața instanțelor de judecată în materia contribuțiilor datorate Fondului pentru Mediu

O echipa de avocați specializați în litigii fiscale din cadrul D&B David și Baias, societatea de avocatură corespondentă PwC în România, a obținut un nou succes în fața instanțelor de judecată naționale pentru unul dintre liderii industriei grele la nivel mondial, cu prezența și în România, într-un litigiu fiscal de lungă durată derulat împotriva Administrației Fondului pentru Mediu ("AFM"). Echipa de avocați a fost susținută de consultanții fiscali din cadrul departamentului de Taxe Indirecte PwC.

Soluția instanței prezintă o importanță deosebită prin raportare la aspectele deduse judecății și dezlegate definitiv și care vizau, în esență, două problematice - una de ordin procedural fiscal legată de limitele soluționării unei contestații fiscale, și - alta de ordin substanțial fiscal, în materia obligațiilor fiscale față de Fondul pentru mediu, care viza modalitatea de calcul a contribuției de 3% aferenta achizițiilor de deșeuri metalice feroase și neferoase.

Astfel, Curtea de Apel București a respins recursul formulat de către AFM și a menținut soluția primei instanțe prin care aceasta a cenzurat maniera nelegală în care organul de soluționare din cadrul autorității pentru mediu a decis anularea integrală a unui act de impunere cu ocazia soluționării unei contestații, deși Societatea îl atacase doar în parte. În alte cuvinte, încălcând în mod flagrant principiul disponibilității, AFM a decis să revoce "din oficiu" actul de impunere și în privința unor contribuții achitate și necontestate de Societate, deși o astfel de revocare de către AFM nu mai era posibilă întrucât actul rămăsese definitiv în sistemul cailor administrative de atac ca urmare a necontestării, intrase în circuitul civil și produsese efecte juridice față de companie, care a înțeles să se conformeze dispozițiilor acestuia.

Curtea de Apel București a invalidat, astfel, această soluție de anulare integrală a actului de impunere și a înlăturat din dispozitivul actului de soluționare dispozițiile care vizau desființarea actului de impunere în privința contribuțiilor necontestate de companie. În acest mod, actul de impunere și-a recăpatat validitatea în privința acestor din urmă contribuții achitate și necontestate, fiind la acest moment opozabil și obligatoriu atât față de contribuabil, cât și față de AFM, care a fost obligată să (re)aloc plățile efectuate de companie (și care fuseseră, între timp, imputate către alte obligații fiscale) pentru a stinge contribuțiile din actul de impunere.

Din perspectiva problematicei de ordin substanțial, această viza stabilirea titularului obligației de plată a contribuției de 3% ce trebuia achitată la Fondul de Mediu pentru deșeurile metalice feroase și neferoase introduse pe piața națională conform art. 9 alin. 1 lit. a) din OUG 196/2005 privind Fondul pentru mediu. Potrivit acestor dispoziții legale, contribuția de 3% se reține prin stopaj la sursa de către operatorii economici care desfășoară activități de colectare și/sau valorificare a deșeurilor, care au obligația să le vireze la Fondul pentru mediu. În alte cuvinte, titularul obligației de plată este operatorul economic care vinde deșeurile, iar obligația de declarare, reținere la sursă și virare a contribuției de 3% revine cumparatorului, costul efectiv al contribuției fiind, însă, suportat de vânzător care încasează o sumă redusă cu 3% din prețul agreeat. Cu toate acestea, AFM a considerat că obligația de a reține la sursă și a vira contribuția de 3% la Fondul pentru mediu ar reveni vânzătorului de deșeuri feroase și neferoase și au impus compania vânzătoare la plata acestei contribuții, precum și la plata de obligații fiscale accesorii.

Curtea de Apel București a cenzurat în mod precis aceste constatări și a stabilit că AFM a aplicat în mod nelegal atât dispozițiile OUG 196/2005, cât și art. 4-7 și art. 10 din Ordinul nr. 578/2006, conchizând că plata unei obligații fiscale prin reținerea la sursă, în general, și a contribuției de 3%, în particular, nu poate fi efectuată decât de către platitorul de venit, deci de către cumparatorul de deșeuri, iar colectarea, declararea și virarea contribuției la Fondul pentru Mediu îi revine acestuia indiferent dacă are sau nu o autorizație integrată de mediu.

Mihail Boian, *Avocat Partener în practica de litigii fiscale a D&B David și Baias*: ”Decizia Curții de Apel București vine să confirme odată în plus că și AFM trebuie să se conformeze și să respecte rigorile legii procedurale fiscale, atât în inspecție, cât și în faza de soluționare a contestațiilor. Totodată, soluția instanțelor de judecată vine să confirme în mod precis regimul juridic al mecanismului de plată a contribuției de 3%, stabilind în mod firesc că și în materia contribuțiilor de mediu, reținerea la sursă este efectuată doar de către platitorul de venit - cumparatorul, și nu cel care primește venitul, respectiv, vânzatorul.”

Carmen Dan, *Manager - Servicii de Consultanță de mediu din cadrul departamentului de Taxe Indirecte al PwC*: ”Soluția instanței de judecată aduce o dezlegare extrem de importantă legată de faptul că legislația de mediu nu distinge, în ceea ce privește colectarea, declararea și virarea contribuției de 3% la Fondul pentru Mediu, după cum generatorul de deșeuri are sau nu o autorizație integrată de mediu, ci fără îndoială legiuitorul a stabilit că sarcina (de a colecta, declara și vira contribuția de 3%) revine platitorului de venit, indiferent de deținerea sau nu a unei autorizații. Cu toate acestea, costul efectiv aferent contribuției este suportat, de fapt, de vânzatorul deșeurilor metalice feroase și neferoase, care va încasa de la cumparatorul deșeurilor o sumă redusă cu 3% din prețul stabilit”.

Este important de menționat că soluția Curții de Apel București este în deplină concordanță cu mecanismul actual (ca urmare a modificării introduse de OUG 50/2019) aplicabil contribuției de 2% din veniturile realizate de către deținătorii deșeurilor - persoane fizice sau juridice – ca urmare a vânzării deșeurilor care se reține tot prin stopaj la sursa de către operatorii economici care desfășoară activități de colectare și/sau valorificare a deșeurilor și care au, astfel, obligația să vireze aceste sume la Fondul pentru mediu în calitate de platitori de venituri.

Echipa de avocați ai **D&B David și Baias** a fost formată din **Mihail Boian**, *Partener* și **Andreea Stoica**, *Avocat Senior*, fiind susținută din partea PwC România de **Carmen Dan**, *Manager*.